

Vilém Prokop šedesátníkem.

Karel Gerlich.

Šedesátiny generálního prokurátora dra Viléma Prokopa, které připadají na den 1. června 1938, jsou jistě vhodnou příležitostí k zaznamenání díla a osobnosti oslavencovy v životě státním i právnickém.

Dr. Vilém Prokop pochází ze starého českého selského rodu. Narodil se 1. června 1878 ve Vestci u České Skalice na statku, na kterém byli jeho předkové usazeni po více než 300 let jako dědiční rychtáři. Studoval na gymnasiu v Hradci Králové a na právnické fakultě české university Karlo-Ferdinandovy. Již za svých studií vynikl neobyčejnou pílí, podporovanou mimořádnou pamětí, která i dnes je význačným rysem jeho osobnosti. Úspěchy studijní mu usnadnily také úspěšný počátek dráhy soudcovské. Do soudní služby vstoupil v srpnu 1901 v Praze jako právní praktikant. Již v lednu 1902 byl — na tehdejší poměry mimořádně brzy — jmenován auskultantem, ježto mu bylo propůjčeno místo nadace Wagemannské mimo systemisovaný počet, které bylo propůjčováno plenissimárním usnesením soudcovského gremia zemského soudu pražského na základě konkursu jen nejlépe kvalifikovanému z uchazečů. V krátké době na to byl v roce 1903 jmenován právnickým prefektem Strakovské akademie, kteroužto funkci zastával vedle své služby v sekretariátě a presidiu vrchního zemského soudu po pět let. Složiv na podzim 1905 soudcovskou zkoušku s výtečným prospěchem, dosáhl v říjnu 1907 místa soudního adjunkta a v této hodnosti byl v prosinci 1908 přidělen službou presidiu ministerské rady ve Vídni. Tam konal službu v českém krajanském ministerstvu jako referent pro věci správy justiční a školské. Když byl v roce 1913 úřad českého ministra krajana zrušen, byl přidělen sekretariátu nejvyššího soudu ve Vídni v hodnosti okresního soudce, které dosáhl již předtím v roce 1911. V březnu 1918 byl jmenován soudním radou u zemského soudu v Praze, zůstal však přidělen službou sekretariátu nejvyššího soudu. O převratu přihlásil se do služeb českosloven-

ské republiky, byl ministerskou radou jmenován prvním státním zástupcem a přidělen nově tvořené československé generální prokuratuře.

Činnost u generální prokuratury byla druhou etapou životního díla oslavencova, ve které věnoval svému státu ve své práci veškeré své bohaté znalosti a také všestranné zkušenosti, jichž nabyl za své dlouholeté předchozí praxe v soudní administrativě, v českém ministerstvu a u nejvyššího soudu. Přispěl jimi vydatnou měrou k vybudování československé generální prokuratury a k založení její tradice i vynikající úrovně právníké. Službu u generální prokuratury konal od roku 1921 v hodnosti generálního advokáta a od roku 1929 v hodnosti náměstka generálního prokurátora a zástupce šéfa úřadu. Dne 1. prosince 1934 byl pak jmenován generálním prokurátorem. Za svého působení u generální prokuratury zastupoval tuto před nejvyšším soudem v celé řadě velkých věcí trestních a kárných. Jako vynikající odborník v trestním právu a řízení jest již po řadu let zkušebním komisařem tohoto oboru při státních zkouškách na Masarykově universitě.

Portrét osobnosti oslavencovy by nebyl úplný, kdybychom se nezmínili o jeho zálibě a vynikajících znalostech v české kulturní historii, zejména genealogii a historii českých hradů a zámků. Jeho ušlechtilá povaha a záliba v umění a všem krásném, spojeny s dokonalými znalostmi právníckými, získaly oslavenci úctu a vážnost, s níž právníká veřejnost radostně vzpomíná dnešního jeho jubilea.